

[Poul Nødgaard]

slaget, så det bliver et totalt amputeret lovforslag, og den del, der er tilbage, kan vi som sagt støtte. Men jeg synes, det var lidt forkert af finansministeren på så skammelig en måde at angribe Fremskridtspartiet på dette område i går under finanslovdebatten.

Men nu skal den sag sluttes, og vi stemmer for den del, der er tilbage. Ikke mere snak om den sag.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg forstår, at fru Lone Dybkjær ligesom i debatten i går har haft stort set det eneste indlæg, som jeg ville karakterisere som mindre loyalt i forhold til forhandlingsforløbet.

Jeg vil gerne sige om det, at det på et meget tidligt tidspunkt her i efteråret var klart, at De Radikale med den mandatmæssige styrke, de har, ikke kunne få deres vilje med hensyn til sammenkobling af en principaftale på arbejdsmarkedsområdet, dagpengefinansieringen og så nogle andre ting. Det blev afhandlet i et særligt forum, hvordan disse ting skulle udredes, og altså ikke aftales nu.

I forhold til det forløb kom dette lovforslag meget sent på bordet i finanslovforhandlingerne fra regeringens side, og jeg kan kun sige om det, at jeg har ikke oplevet nogen løftede radikale øjenbryn over for dette forslag under finanslovforhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er rigtigt, for som hr. Lykketoft siger: Da var tingene afklaret. Det var helt oplagt, at der ikke var flertal for på nuværende tidspunkt at vedtage nogle principper for en dagpengereform. Og når der ikke er det og vi dermed ikke kan få den strukturdrøftelse, må vi naturligvis også gå ind i en mere banal besparellesdrøftelse, og det har vi gjort.

Derfor står vi også bag dette ATB-forslag; det har jeg vedkendt mig hele tiden. Jeg har bare sagt, at jeg tror, at det, der skal til for at løse vores problemer, er en strukturreform. Det her løser ingen problemer, andet end at det hjælper den milliard på statskassen, som der også er brug for.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg er glad for, at vi med denne ordveksling fik bekræftet, at på det tidspunkt af finanslovforhandlingerne, hvor der skulle tages stilling til dette element, var der ikke nogen løftede radikale øjenbryn imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (FP):

De seneste debatindlæg, der har været nu, viser med al ønskelig tydelighed, hvad Fremskridtspartiet har fremført den ene gang efter den anden i forbindelse med dette lovforslag: at finanslovaftalen er så løst og vagt indgået, at ingen af de seks partier, der har indgået den, i realiteten ved, hvad det er, de har indgået en aftale om.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det ligger der nu ikke i denne diskussion. Der er ikke tale om, at der er nogen, der ikke ved, hvad der er indgået af finanslovaftale her. Det ligger fuldstændig klart. Det gør det også på det her område. Derfor forstår jeg heller ikke helt hr. Lykketofts bemærkninger. Jo, jeg forstår dem selvfølgelig godt, men det er det, som hr. Lykketoft ikke siger, jeg forstår.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at vi ikke stod bag dette forslag. Jeg har sagt, at når vi skal ind i nogle mere banale besparelser på dette område i stedet for at få det, der virkelig skal til, nemlig en grundlæggende reform på dagpengeområdet, så o.k. Vi har heller ikke kunnet mobilisere bedre forslag. Det, jeg kun siger, er, at det er trist, vi altid skal lave denne type af besparellesforslag, fordi vi ikke kan få de rigtige ting igennem.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg har enorm beundring for Fremskridtspartiets enmandshær. Jeg synes, det er fantastisk, at hr. Poul Nødgaard under førstebehandlingen og under andenbehandlingen kunne vælte op og ned af talerstolen og komme med den påstand om, at finanslovaftalen ikke holder, og at vi ikke har sparet de penge, vi skulle spare, og at ingenting er i orden. Jeg tror, hr. Poul Nødgaard gjorde det ca. ti gange,